

ἡμεθα ἐλεύθεροι ἀπὸ πᾶν προληπτικὸν πάθος πρὸς τὸν συγγραφέα, ἀλλὰ καὶ μετὰ ψυχὴν ἡσυχον, καὶ μετὰ ἐπιμύλειαν ἀκόμη μεγαλητέραν νὰ φεύγωμεν πάντα θέρυβον παθῶν· διότι ταρτεῖ τὴν προσοχὴν, καὶ διαρθεῖρει τὴν κρίσιν. Τὰ μέτρια μόνον καὶ τίμια πάθη συγχωροῦνται, τὰ διεγείροντα εἰς ἔρευναν τῆς ἀληθείας, καὶ ἀνακουφίζοντα τὸν κόπον τῆς σπουδῆς. Μόγα συμβάλλει εἰς τὴν προσοχὴν ἡ ἡσυχία τῆς μοναξίας, ἐξαιρουσα ἡμᾶς ἀπὸ πᾶσαν ζωηρὰν ἐντύπωσιν. Κυρίως ὅμως κινεῖν γενικὸν βοήθημα τῆς προσοχῆς δὲν ἐμπορεῖ νὰ προσέδοισθῇ, διότι κρέμεται ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀπὸ τὴν ἕξιν τῆς σπουδῆς. Εἶναι πολλοί, τῶν ὁποῶν ἡ προσοχὴ δὲν ταράττεται ἀπὸ τὴν αἰσθησιν τῶν ἐξωτερικῶν ἀντικειμένων· αἱ ὠραιότητες τῆς ἐσχῆς διεγείρουσι μάλιστα τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐξύπνητα τῆς ευφυΐας. Ἄλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ἐπειδὴ ἡ προσοχὴ εἶναι ἀναγκαία διὰ νὰ γίνεταί ἡ σπουδὴ μετὰ καρποροῖαν, πρέπει νὰ παύσῃμεν μετὰ ὅλην μας τὴν καρδίαν νὰ τὴν συνειδίωμεν, συλλογίζόμενοι τὴν ἕξ αὐτῆς ὠφελίαν.

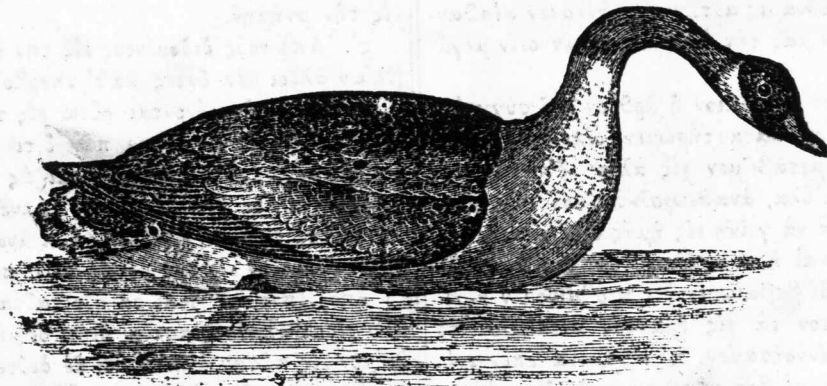
ζ'. Πολλὰ ἀπὸ τὰ εἰρημῆνα περὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐμποροῦν νὰ ἐφαρμοζῶνται καὶ εἰς τὰς ὁμιλίαις, διὰ νὰ λαμβάνωμεν καὶ ἐκ τούτων ὠφελίαν τινα. Ὅθεν δὲν εἶναι χρεῖα ἰδιαιτέρων κανόνων εἰς ταύτας· ἀρκεῖ τοῦτο μόνον νὰ προσδίσωμεν. Ἐὰν θύλωμεν νὰ ἀρσκάωμεν εἰς τὰς συνδιαλέξεις, καὶ νὰ συνάγωμ' ἢ τι ὠφέλιμον ἐξ αὐτῶν, πρέπει νὰ ἐνόνημεν τὴν εὐδικρίνιαν μετὰ τὴν πολιτικότητα, καὶ νὰ δίδωμεν εἰς ἄλλους τίπον περὶ ἐκείνων τῶν πραγμάτων, περὶ τῶν ὁποῶν ἐξέρουσι νὰ ὁμιλῶσι καλλήτερα, νὰ ὑποδεχόμεθα τοὺς λόγους τῶν ἐκείνων καὶ μετὰ προσοχὴν, καὶ νὰ τοὺς ἀνακρίνωμεν

εὐμενῶς, ἐὰν μὴ συγχωρῶσι τὴν ἀνάκρισιν αἱ περιστάσεις τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου, καὶ τῶν προσώπων. Ἐὰν δὲ μὴ, νὰ ἀναβάλλωμεν τὴν ἐξέτασιν εἰς ἄλλον καιρὸν· ἐν τούτῳ δὲ, νὰ μὴν ἀπορατίζωμεν, ἂν ἡ ἀλήθεια δὲν ἀποδειχθῇ καθαρά.—BAMBAS.

ΑΙΩΝΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ, ἂν δύνασαι, Ὅν ἀναρχον, τὸ ὁποῖον καὶ μετὰ τὴν παύλυσιν ἀναϊθμήτων αἰῶνων μῖνει πάλιν τὸ αὐτὸ, καὶ δὲν παλαιοῖται. Τὸ ἀπειρον τοῦτο Ὅν εἶναι ὁ Θεός. Φαντάσου μωριὰδας μωριῶδων αἰώνων πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, καὶ τότε ὑπῆρχεν ὁ Θεός· μολονῆτι δὲ τοῦτο ἐμπορεῖ νὰ φανῇ παράδοξον, καὶ τότε τῆς υπάρξεώς του ἡ διάρκεια ἦτον ἡ αὐτὴ, καθὼς καὶ τὴν σήμερον.

Ἄδύνατον νὰ πλησιάζης ποτὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς υπάρξεώς του, διότι αὐτὸς εἶναι ἀναρχος, καὶ εἰς πρῶμα ἀνύπαρκτον δύναται τις νὰ πλησιάζῃ; Καθὼς δὲ ἡ ἔπαρξις του εἶναι χωρὶς ἀρχὴν, οὕτω θύλει εἰσθαι καὶ χωρὶς τέλους. Πρόσθετος αἰῶνας εἰς αἰῶνας, πολυπλασιασε αὐτοῖς μετὰ τὰ φύλλα τῶν δένδρων, μετὰ τὴν ἡμνον τῆς θαλάσσης, καὶ μετὰ τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ οὔτε μετὰ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον δὲν θύλει πλησιάζειν οὐδαμῶς εἰς τὸ τέλος τῆς υπάρξεώς του, ἀλλὰ θύλει μῖνει πάντοτε ἐπίσης μακρὰν ἀπ' αὐτὸ, ὡς καὶ πρῆτερον. Αὐτὸς δὲν ἔχει οὔτε ἀρχὴν ἡμερῶν, οὔτε τέλος ζωῆς· ὡς ἐνθυμώμεθα δὲ, ὅτι τῆς υπάρξεώς ἐκείνου ἡ διάρκεια εἶναι τῆς ἰδικῆς μας τὸ μόνον μέτρον, διότι ὡς πρὸς τὸ μέλλον εἴμεθα ὅλοι ἀθάνατοι, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Θεός.

ΧΗΝ ΚΑΝΑΔΑ.

Ἡ ΑΜΕΡΙΚΑΝΗ αἴτη Χὴν, Ἄγρια κοινῶς καλούμενη εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ὑπὸ δὲ τῶν συγγραφῶν Καναδία, εἶναι ἕρως ἀποδημητικὴ, μετακινουσα κατὰ τὴν ἕραν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τὰ θέρματα εἰς τὰ ψυχρότατα μέρη τοῦ νότου κόσμου. Κοπάδια παμμεγέθη, σχεδὸν ὡς οἱ γράνοι διατεταγμένα, βλάπονται, κατὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ φθινόπωρον, ταχῶς ἐξακολουθοῦντα

τὸν πρὸς ἄρκτον ἢ μεσημβριῶν δρόμον των. Συνήθως πετοῦν ψηφλέτατα· παρετηρήθη δὲ ἔτι ἔχουν διακριμῆνα πλάσματα καὶ ἀναπαυτήρια, εἰς τὰ ὁποῖα προσφεύγουσιν ἐτησίως κατὰ τὸ διάστημα τῶν μετακινήσεων τούτων, εἰς ἄλλα μὲν καὶ τὸ ἔαρ καὶ τὸ φθινόπωρον, εἰς ἄλλα δὲ μόνον τὸ ἔαρ.

Περὶ τῶν ἔξεων καὶ τοῦ κυνηγίου τῆς χηνὸς ταύτης ἱστοροῦνται πολλὰ περίεργα.